

Marco Mezquida inaugura el MMVV 2023 i l'eleva a l'estratosfera

El concert de Marco Mezquida va vestir de gala l'arrencada oficial del Mercat de Música Viva de Vic al teatre l'Atlàntida | El primer dia de concerts va comptar també Maria Hein, Xavi Lloses, LaboratoriA i Eva Fernández com a protagonistes

Marco Mezquida | Xavi Torrent

Com va dir ahir l'alcalde de Vic Albert Castells, el Mercat de Música Viva de Vic té el doble vessant de mercat i lloc de negoci, i de música al carrer. Més enllà de la inauguració d'alta expressivitat del pianista menorquí **Marco Mezquida** (amb **Masa Kamaguchi** al contrabaix i **Ramon Prats** a la bateria), la primera jornada del Mercat va tenir dues propostes en la secció professional que van cridar especialment l'atenció dels espectadors -en aquest cas, programadors públics o privats i premsa-: **Maria Hein** i **Xavi Lloses**.

Molts van quedar sorpresos davant la mallorquina **Maria Hein**, que va iniciar el seu concert recollida en veu i piano. Aviat, però, l'audiència va trobar-se una proposta de cant i ball de caire més electrònic. Els seus dos discos amb Hidden Track Records, de 2021 i 2023 (l'últim amb producció de **Sr Chen** i **Ferran Palau**), l'han situada com una de les cantadores més atractives del moment.

A Vic es va presentar amb un directe que trenca esquemes al costat de la programadora i MPC **Nicole Torrealba** i les ballarines Clàudia Roy i Sandra Pérez. La mostra musical d'una desena de cançons va cloure amb la seva peculiar versió de "La dama de Mallorca" (aquella que aquí

coneixem més com "La dama d'Aragó" i a altres latituds com "La dama de Beirut") i "Fets de fil". Amb tan sols vint anys la felanitxera **Maria Hein** trepitja ferma amb el seu quartet empoderat.

Maria Hein al MMVV 2023 Foto: Xavi Torrent

Més veterà és el pianista i compositor **Xavi Lloses**, que va demostrar la seva fal·lera de proletari de la música en fer un parell de passis del seu *showcase* com si es tractés d'un assaig general, experimental i mil·limetrat. **Lloses** va presentar una proposta que podria ser qualificada "de risc" per aquells qui no s'obren a qualsevol art amb la curiositat i la mentalitat obertes, perquè pot donar ales a la improvisació.

En el seu xou, l'espectador entra en una sala plena de fum com si entrés en una realitat distòpica. Un grup d'una quinzena de persones (reclutades entre els programadors i periodistes) vagaregen pel centre de la sala amb el seu mòbil, seguint-ne les instruccions -com aixecar el braç o ballar en un moment donat-. I cada aparell emet una música diferent, que se sampleja amb una música ambient, mentre els llums leds intermitents i canviants de color envolten la sala.

Xavi Lloses al MMVV 2023 Foto: Xavi Torrent

Tota una coreografia orquestrada per **Xavi Lloses** que, des de fora, pot fer reflexionar a qui veu el quadre futurista (per no dir realista i actual) que presenta: incomunicació d'uns i altres tot i estar de costat o la submissió al que marca una màquina però sense veure qui n'emet les ordres. També l'evasió total en un món inhumà (aquell riure's fins a morir del món feliç de Huxley), amb llums i sons que recorden les guerres que hi ha en una altra banda (potser guerres ocasionades per tenir el material del qual estan fets aquests mòbils)... Tot el discurs conceptual possible que pot suggerir l'escena que ha creat **Xavi Lloses** podria esdevenir una bona obra per omplir equipaments municipals buits de contingut i de persones, o per fer apropar a escoles i instituts la reflexió sobre què significa estar capficats i capcots davant d'una petita pantalla quan tenim tot un món fora de les quatre parets i de la pantalleta. L'obra de **Lloses** és alhora participativa en la quotidianitat i, tot fent visible un moviment que no va enlloc, també ètica.

I aleshores, va arribar el moment de la inauguració oficial i els parlaments del citat alcalde de Vic, Albert Castells (que també va recordar el conseller de cultura a l'exili Lluís Puig, que havia estat director artístic del Mercat). També de la consellera Natàlia Garriga, que va destacar les bones xifres de l'àmbit cultural català, esmentant les bones dades que recull *L'Anuari de la Música 2023*. Garriga també va insistir que la Conselleria treballa per assolir a final de legislatura el 2% del pressupost del Govern de la Generalitat de Catalunya. Finalment, el músic i actual director artístic del MMVV Marc Lloret va tenir paraules de benvinguda per als presents -en català, castellà, anglès i italià-, i va recordar l'esperit del Mercat de Música Viva de Vic i el de dos dels seus primers directors, traspassats l'últim any: el cantautor i gestor **Ramon Muntaner** i Víctor Jou, l'ànima de la sala Zeleste.

Marco Mezquida, Masa Kamaguchi i Ramon Prats al MMVV 2023 Foto: Xavi Torrent

Però el millor de la nit havia d'arribar. Exquisit, prodigiós... No hi ha la paraula justa per descriure l'art de **Marco Mezquida** al piano, perquè no és només cosa de virtuosisme, sinó també d'expressivitat. El menorquí hi va presentar el seu pròxim disc, al costat de **Masa Kamaguchi** i **Ramon Prats**, *Tornado* (autoeditat, 2023). I va fer present aquest "Tornado" enmig de l'auditori de l'Atlàntida, impactant tots els oients amb rodes ràpides, fins a arribar a mitja cançó a una caiguda en espiral cansada, per tornar-les a reprendre de nou -com quan es recorda la catàstrofe i l'obsessió de la pèrdua-, posant en acció els dits i les mans dels intèrprets.

Tot seguit, el trio va entrar en el prodigi del joc amb els instruments, amb **Mezquida** jugant amb les cordes del piano de cua i **Kamaguchi** jugant amb la caixa de ressonància del contrabaix. I entre tots tres fan dialogar els instruments, d'una manera que cap intel·ligència artificial podrà apropar-s'hi. I des del mantra oriental, que exposaven en un *loop* infinit, el viatge musical es capgira simpàticament cap al swing, on cada nota del piano respira i esdevé única.

Marco Mezquida va excel·lir en totes les interpretacions, inclosa la de "Georgia On My Mind" de Gorrell i Carmichael, que al costat dels seus dos *sidemen* va enviar a l'estratosfera. I quan semblaria que no es pot superar, **Mezquida** fa plorar el piano amb un posat dramàtic, romàntic, com si acompanyés tot un cos de ballet i els seus dits fossin les cames de les ballarines. Però per si algú s'embafeva amb el moment, el menorquí feia giravoltar el repertori posant-se a l'alçada d'un cocodril rocker d'**Elton John** o de les tecles inflamades de **Jerry Lee Lewis**. Cap gènere se li resisteix a aquest artista menorquí de l'alçada d'un campanar, que ha demostrat amb escreix que la màgia està en fer que l'auditori respiri música a cada nota, en harmonia i comunió.

LaboratoriA al MMVV 2023 Foto: Xavi Torrent

I va ser el torn de **LaboratoriA**. Durant molts anys, a les dones del món creatiu no se'ls ha donat la llicència d'experimentar, de l'assaig i l'error, perquè en elles tot havia de ser excel·lent, o no ser. I de sobte, apareix aquest quintet amb un projecte pioner en la interpretació feminista del flamenc. La companyia va néixer el 2017 a Barcelona i aquest 2023 ha comptat amb la confiança del MMVV per coproduir l'estrena de l'espectacle *Qué quiere la niña*.

Com a bon laboratori, que és un *work in progress* a cada actuació, hi ha coses més reeixides que d'altres, però cal assenyalar-ne sobretot els punts forts. Les cinc dones de **LaboratoriA** es presenten amb un vestuari intergènere en què qualsevol cos es pot sentir còmode, sense ser jutjat per la seva forma i aparença. Cadascuna mostra el seu art des de les cordes vocals, la guitarra (amb una sempre generosa **Isabelle Laudenbach**) o el ball (amb una impressionant Marina Paje), però sempre anima les altres a sumar i enlairar-se més enllà. Van lluir sobretot les primeres cançons i fandangos -en què la veu flamenca semblava emergir d'una muntanya o en la desembocadura del plany de dona al riu- i un final del ball de Paje, quan lligada per la companyia se sap animal engabiada, euga lligada curt, però s'allibera i canta a cor que '*Si el querer que yo te tengo te ata... ¡fuera!*'

Eva Fernández al MMVV 2023 Foto: Xavi Torrent

Amb cançons com "Dissimular" o "El que més estimo" (*'el que més estimo no serà etern'* diu la cançó), la cantant i saxofonista barcelonina **Eva Fernández** va tancar els concerts interiors del teatre l'Atlàntida de dimecres a la nit. **Fernández** s'ha fet gran, ja no és aquella nena que presentava **Joan Chamorro**, sinó que és una artista de cap a peus que es presenta amb el seu quartet com una digna hereva de les passes que van fer pioneres com **Carme Canela**.

Des del món del jazz, **Eva Fernández** està a punt de publicar *¿Cómo llamar a esto?* (Segell Microscopi, 2023) i canta versos madurs com els de l'inici del concert, *'se'm dona molt bé dibuixar malament'*. I quan toca el saxo s'enlaira com ho han fet abans els millors intèrprets, buscant -com fa **Mezquida** des de fa anys-, allò inefable i que demana tanta feina, i que gràcies a l'existència del MMVV ens arriba més i millor des de fa trenta-cinc anys.

El Mercat segueix avui amb una publicació farcida amb actuacions com les de **Laura Andrés** (Sala 2 J. Anglada - L'Atlàntida · 19:15h), **Marc Parrot** i **Paula Valls** (Teatre R. Montanyà - L'Atlàntida · 20h i 22:45h), **Alessio Arena & Suonno D'Ajere** (Auditori J. Maideu - L'Atlàntida · 20:45h), **Neptú** i **Lia Kali** (Plaça dels Màrtirs · 21:30h i 22:30h), o **Boom Boom Fighters** (Carpa Atlàntida · 00:15h), entre altres.